

Cílem této práce bylo načrtnout, pomocí interpretace vybraných prozaických děl z konce devatenáctého a první poloviny dvacátého století, problematiku proměn uměleckého zobrazení prostoru města v české a světové literatuře. Analýza potvrdila předpoklad, že rozhodně nelze určité dílo zařadit pouze do jedné skupiny, jejímž sjednocujícím rámcem je poetika určitého uměleckého směru či dílčí literární technika, a že i při nutné redukci na dominantní rysy užívané pro deskripci prostoru, je každá varianta zobrazení města svébytnou kombinací znaků jednotlivých poetik a metod.